

habeant Aegyptiorum, aliorum oportere uideri praua: aut si Iudaeorū bene sint constituta, perperam se habere quorumuis aliorū. Quidni? Vbicunq; porro ignorantia, ibidem quoq; inscitia, & rerū quoq; necessariorum imperitia: Assensus est. Tu itaque cum sic sentias, in reliquum tempus aliud nihil curabis, nec alij rei incumbeas, quā ut perdiscas cuiusmodi sit instrumentū percipiendi eas res quae nobis secundum naturam conueniunt, eo'que fretus discernas singulas res tibi oblatas. Ceterū quod ad praesentem disputationem pertinet, quod possum in re proposita te iuuabo. Insitus à natura erga suos amor, mihi secundum naturā & honestus uidetur? Quidni? Vtrū uerò ille ipse amor à natura proficiscitur & honestus est, quod autem rationi est congruens non itidem? Nequaquam. Ergo inter se non pugnant, amor natiuus, & ratio recta? Nec mihi uidetur. Nōne si pugnent, si unū secundum naturā sit, alterum necessario naturae fore aduersum? Annuit. Ergo si quid tale repertum fuerit quod simul & amore illo & recta ratione sit praeditum, cōfidenter affirmabimus & rectū & honestum ipsum esse? Sic esto, inquit. Proinde deserere oppressū morbo puerulum, ac inde discedere, quod recta ratione careant, ne tu quidem opinor repugnabis. Restat ut, amorine factum illud sit ascribendum, cōsideremus. Contemplabimur istud hoc modo. Quæro utrum tu cū paterno amore in puerum afficerere, rectè feceris in fugam te cōsciens, ac deserens ipsum? Nōne mater etiam charitate illam naturali complectebatur? Equidē fateor. Quare matris quoq; erat, ut eam discedens relinqueret: an istud non conueniebat? Non. An nutrix nō afficiebatur? ardentè certè amabat? Itaq; nec ipsam par fuit adesse, sed destituere? Nequaquam. Quid, Pædagogus num affectu illo carebat? Vtique & is adamabat, Ergo et hunc desertorem abire decebat, ac solum